

Ungdommen dog kun til Dansen. Selv „Gammel-Erik“ saas at humpe om paa sin Søndagskrykke, mens han med livsalig Mine indsnuste den Duft af nystegte Stege, der hang over hele Huset og fyldte baade Gaardsplads og Have. Ogsaa Højskoleforstanderen, der paa Grund af Vindstille var bleven forsinket over Fjorden, havde nu indfundet sig tiligemed sin Jette, en høj, knokkelstærk Kvinde med blodrødt Ansigt og Brillen. Som et eneste stort, hjærtevarmt Smil færdedes han ved Hjælp af sin Stok omkring mellem Gæsterne, klappede Mændene paa Skulderen, greb Konernes Hænder under høje Henrykkelsesudbrud og nappede skælmsk de unge Piger i Kinden. Væver Hansen derimod gik tavs omkring med Hænderne paa Ryggen, mens han uafsladelig flyttede sit tvetydige Smil fra den ene Side af Ansigtet over til den anden.

Da alle Gæsterne vare samlede, viste Købmand Villing sig paa Forstuetrappen med hvide Handsker paa og klappede i Hænderne. Med de fire Musikanter og Brudeparret i Spidsen drog Bryllupskaren i et højtideligt Optog ind i det flagsmykkede Telt, hvor det lange Brudebord stod dækket med dampende Grødfade, store Ølkrus og enkelte Glas med Rødvin. Midt paa Bordet ragede en alenhøj Tærte op som et Taarn, og foran den øverste Ende,